M 8481

ANUL XXVI Nr. 1 Număr special de Anul Nou 8 pagini 300 lei Taxa poștală plătită în numerar aprobării Dir. Gen. P. T. T. No. 84.116/945 Marți 1 Ianuarie 1946

GAZETA SPORTURILOR

BIROURILE: Str. Ing. A. Saligny, 2 BUCUREȘTI

TELEFOANE: Direcția 6.13.65 Secretariat 5.91.86 Administrația 5.91.86 Tipografia 3.26.60

Apare sub conducerea unui comitet de direcție

ABONAMENTE 3 Luni 6 Luni Particulari 6.000 12 000 Autorități, instituții 12.000 24.000 Cluburi

PROPRIETAR S. A. „GAZETA SPORTURILOR" Înscris Trib. Ilfov sub Nr. 232/933 Administrator Delegat, Al. Iliescu

UN AN MAI BUN!...

Mâine, sportul românesc va fi mai bătrân cu un an. Deși în plină maturitate, el se poate lăuda cu o experiență bogată, din care n'au lipsit nici florile satisfacțiilor nici mălăriile amărăciunilor. Pentrucă viața noastră sportivă a fost traversată la diferite crize care fiecare a însemnat o răscruce, un popas sau un regres, în ascensiunea sportului la noi în țară.

In anul care e pe punctul de a deceda lucrurile au căpătat un început de stratificare. In sport, ca și în toate domeniile de viață, războiul a răsturnat multe așezări. Violența și cruditatea mare lui măcel a dezechilibrat, a dezorganizat și a otrăvit chiar și Sectorul sportiv, ale cărui privilegii erau tocmai seninătatea, și calmul olimpic.

Crunta încleștare și-a înfipt și aici colții — și încă în plină sălbăticie.

Impleticit și narcotizat, sportul românesc a început să-și revie după 23 August 1944. Debuturile, în viața nouă care începe, au echivalat cu primii pași ai unui copil nou născut. Un capital vechiu și prețios trebue revalorizat, o concepție nouă trebuia să fie îndreptarul tinerelor generații.

Intr'un astfel de spirit a început activitatea anului de față. Numai în felul acesta putem drămui, analiza și interpreta evenimentele la care am asistat precum și semnificațiile pe care acestea le degajează. Cu bunăvoință și cu înțelegere, dar și cu spirit competent și critic, vom reuși ca din învățămintele pe care ni le oferă anul 1945 să durăm ceva solid și permanent în anul 1946.

Pentru viitorul sportului românesc, anul ce va să vină este un an de adânci rezonanțe. Și de mari verificări.

Dacă lipsa aparentă a unei experiențe poate să constitue scuza mai mult sau mai puțin valabilă a unor capotări neașteptate și nemeritate într'o deprimantă succesiune, în schimb sperăm și chiar credem cu toată tăria că greșelile grosolane făcute nu se vor mai repeta. Nu are niciun sens desigur să ne lamentăm asupra unor fapte consumate. In fond, orice înfrângere cât de neplăcută, de inutilă sau de sterilă — trebue socotită un capitol depășit într'o existență, după cum o victorie este operantă și binevenită atâta vreme cât rodul pe care îl poartă poate creia ceva pozitiv.

Spre deosebire de alți ani, sfârșitul acestor 365 zile ne conferă o optică nouă: privirea ne este atrasă spre anul care se naște, făcându-ne să privim anul decedat drept un fapt divers. Prin esta, vrem să întărim afirmația făcută mai sus că poziția sportului românesc va gravita, va trebui să graviteze în jurul centrului de greutate pe care-l formează o activitate viitoare.

In direcția acestei activități, ne concentrăm toate speranțele noastre.

In football, de pildă, unde satisfacțiile nu prea ne-au fost dăruite, programul întocmit de federația de specialitate și dat publicității zilele trecute, lasă să se întrevadă posibilități de vaste realizări.

Printr'o politică chibzuită a echipei naționale, cu tot cortegiul de împliniri pe care aceasta le comportă, vom reuși — desigur — să estompăm amărăciunea unui an precedent și să pregătim celui mai popular sport al nostru reabilitarea meritată. Pe teren intern ca și pe teren internațional, — și într'o parte ca și în cealaltă asanarea mult așteptată fiind egal de necesară — va trebui să se depună o muncă de rectificări și de revizuiri.

Dintr'un anumit și foarte important punct de vedere, venirea echipei Dinamo din Tiflis a fost o strălucitoare rază de lumină în obscuritatea care amenința să ne învălue. Comportarea revelatorie a footballiștilor sovietici a deschis mari perspective soccerului românesc. Și a dat prilej acestuia să ia un start fericit pe tărâmul internațional. Cea mai vie dorință a noastră este ca aceste întâlniri sovieto-române să fie cât mai frecvente pentruca întărind — în acelaș timp — prietenia cu marele popor dela răsărit să putem învăța atâtea lucruri minunate demonstrate de jucătorii sovietici.

In box o activitate fertilă dar rezumată. Și aici, eventualele matchuri cu pugilistii streini îndeosebi cei ruși, este un deziderat care se cere neapărat realizat și pe care anul 1946 ni-l va împlini, desigur.

In general, așa cum am susținut mai sus, un tur de orizont în geografia sportivă a anului de față, nu ne lasă o impresie prea puternică. De altfel, nici nu am pretins-o.

Credem, însă, cu toată puterea că amărăciunea foptelor de azi, dar a reminiscențelor de mâine, va fi diluată în apa tare a promisiunilor care ne așteaptă.

Pentru sport deci — așa cum sună eterna vorbă din tradiție — un an mai bun!

Anchetele noastre:

Care este cea mai populară echipă din România?

Răspunsuri cari complică în loc să rezolve problema. — De la Karres la Juventus — — O alegere din căciulă și una pe bază de camuflaj —

Oaspeții sovietici ai foot-ballului indigen — Dinamo (Tbilisi — ne-au procurat o mărutrisesc cinsit, o serie întreagă de dileme, la care mai avem de reflectat și acum.

Incepând cu momentul în care s'a produs sosirea lor, ca și ceeace a urmat de atunci — realizări ce le credeam posibile numai sub influența magică a unei baghete năsdrăvane — toate au purtat amprenta unei mentalități față de care suntem umili învățăcei.

Intrebările ce ni s'au pus ca și răspunsurile ce le-am primit, la ceeace curioși am vrut să știm, au însemnat, atâtea dileme pentru noi, obișnuiți să vedem până la vârful nasului, unde ni se sfârșește — curent — fantezia.

Zi de zi am acumulat, întrebări paralizante prin jena răspunsurilor ce trebuiam să le furnizăm.

Câte stadioane avem?

Câți antrenori?

Câte academii de educație fizică?

Care este contribuția bănească a Statului?

Și încă multe în genul istora, care comparativ cu cifre furnizate de interlocutorii noștri ne provocau amețeli de par'că ne aflăm pe vreun vârf mai răsărit din Himalaia.

DOBAY (Karres)
Echipa din Mediaș își datorește în parte popularitatea și prezenței în formație a „Calului"

Să nu credeți că am intenția, amintindu-le pe toate, să fac vreo revenire documentată asupra lor.

Preocuparea mea, în clipa de FIRUL PLEACĂ DE LA F.R.F.A.

Cu ocazia vizitei făcute de d-nii Șușcov și Serghev la F.R.F.A. distinșii oaspeți au întrebat, la un moment dat, documentar:

— Care este cea mai populară echipă de foot-ball din România?

Intrebarea a rămas suspendată în aer, ca un spânzurat de funia lui.

Câteva mormăeli în barbă, câteva priviri speriate, schimbate pe furiș de oficialii români prezenți și câteva clipe de tăcere completă — din aceea care, legendar, se afirmă că preced nașterea unui prinț — au fost singurele semne că întrebarea a fost auzită.

Altceva.... nimic!

— Care este cea mai populară echipă din România?

Ați putea pretinde că e vreo filozofie în răspunsul de dat?

Și, totuși nici un glas n'a putut articula vreun nume, pentrucă — fără posibilitate de contrazicere — în clipa întrebării și oficialii chestionați și-or fi spus:

— Chiar, care o fi cea mai populară echipă a țării?

In alte [illegible], sau continente, o asemenea [illegible] ar face obiect nici timp să le înființăm acum nu mai este.

Intrebarea continuă însă să preocupe cu o actualitate mereu prezentă, veritabilă pietricică într'un pantof încălțat.

Și-am prins atunci să cer câte un răspuns de ici-colo, fără pretenții de completă documentare, cu dorința a face un început. Că nici Domnul n'a creiat toată lumea într'o zi.

Acum, invitați ai mei, vă voiu spune și Dvs. câte am ajuns a auzi, așa cum mi-au fost redate de ocazionalii mei colaboratori. Bine

(Continuare în pag. 6-a)

IN PRAGUL NOULUI AN

Sportul românesc a avut în decursul anului 1945 o activitate destul de sbuciumată — căutând și luptând a se pune în concordanță cu noile timpuri.

Sportul — spre mulțumirea noastră a tuturor sportivilor — s'a afirmat [illegible] și trezind un rar interes în toate straturile sociale.

Anul 1945 ne-a dat posibilitatea de a relua activitatea internațională cu vecinii noștri și în special cu marea prietenă URSS.

D. VIRGIL IOAN

In anul 1946 doresc și urez ca toate sporturile practicate la noi în țară — să poată activa cât mai intens — așa încât toți sportivii români să poată contribui la difuzarea sporturilor și la strângerea relațiilor de prietenie cu sportivii din țările [illegible]

Mulți Ani 1946.

[illegible] Ioan

1945, Dinamo-(Tiflis) și 1946...

...Iluzii, realități și speranțe

— Concluzii și sugestii pe margi[illegible] unui turneu care a demonstrat cât de bun este footballul sovietic și cât de mare este regresul soccerului românesc —

Pentru a doua oară am avut football de Crăciun, E drept că între cele două jocuri s'au scurs ani și ani, dar faptul nu face decât să confirme că la noi footballul sau, mai bine zis, footballiștii sunt capricioși și socotesc sportul cu balonul rotund drept o îndeletnicire de vară și toamnă. O mentalitate care poartă aceeași semnificație neplăcută — și nu odată subliniată — pentru soccerul nostru.

Acum câțiva ani terenul Unirea a găzduit de Crăciun, un joc amical, Unirea Tricolor — Comb. Sp. Studențesc-Turda, anul acesta jocul Dinamo (Tiflis) — Timișoara. Și dacă primul a fost considerat drept un fapt izolat, lipsit de... urmări, nu astfel trebue privit și jocul echipei Dinamo cu Timișoara.

Intre realități și adevăruri

Dealtfel, întregul turneu al oaspeților sovietici a fost plin de învățăminte pentru noi.

Desigur, ne referim numai la joc, la admirabilele spectacole footballistice, și nu la rezultatele tehnice ale celor trei partide, care nu pot constitui decât cel mult

NEGRESCU
a fost în cursul anului 1945 jucătorul Nr. 1 în campionatul Capitalei

subiect de discuție statistică.

Ca football însă, Dinamo a fost o lecție, o aspră lecție pentru noi.

Și dacă — profitând de acest prilej — ne-am putut da seama cât de bun este, câtă clasă are footballul sovietic — revelația autentică a anului 1945. — nu-i mai puțin adevărat că la jocurile lui Dinamo am văzut și cât [illegible] este regresul footballul[illegible]

Fără îndoială că ți[illegible] de circumstanțe aten[illegible] care le acordăm echipe[illegible] nești adversare ale formației sovietice: au jucat într'o perioadă de vacanță completă, când jucătorii rupseseră orice contact cu terenul și mingea și, deci, nu puteau fi în condițiuni normale. Și s'a văzut: cu excepția C. F. R.-ului, celelalte echipe s'au prăbușit după prima repriză din lipsă de condiție fizică și hârțuite de jocul vijelios al sovieticilor. Ori, altfel s'ar fi comportat ele dacă se găseau în sezon sau cel puțin pregătite pentru jocurile care le-au susținut.

De-am avut, ce ne trebue

Dar și în sezon fiind, echipele noastre n'ar fi putut schimba cu nimic din concluzia finală: footballul nostru este în regres și nu de acum, nici dela jocul cu Steaua Roșie sau dela cel cu Tg. Mureș, ci de 7—8 ani. Este un regres pe care l-am subliniat în repetate rânduri, atrăgând atenția celor în drept și în măsură să ia deciziile necesare de ameliorare, și a cu[illegible] toate compartimentele care [illegible] footballul ca joc.

(C[illegible]

Dela alții și dela noi...

Intâmplări mici, care au rămas... mici

...deși s'ar fi putut să fie altfel: Diacicov a inventat un stil dintr'un accident — „Ne vinzi matchul".— Un inter francez - Beu Barek și-a pierdut calitățile în urma unui drum cu avionul... — Humis ar fi fost un atlet mare, dacă....

Multe întâmplări mici, dela noi și de aiurea, au stârnit vâlvă la timpul lor. Au părut curioase și au fost comentate cu lux de amănunte.

Dar au rămas mici. Fiindcă nu s'a petrecut nimic senzațional după aceea. Și fiindcă până la urmă toate comentariile au devenit banale, ca o anecdotă spusă sau auzită de multe ori.

Incât întâmplările mici au rămas mici, deși s'ar fi putut să fie altfel.

Un accident determină un stil

Era prin anul...

Se disputa la Moscova un campionat național de atletism. La săritura cu prăjina doui concurenți erau indicați pentru titlu: Diacicov și Ozolin. La 2.90 m. când Diacicov, era aproape de-asupra stachetei, s'a rupt prăjina. Spiritul de conservare l-a făcut pe Diacicov să facă cu ultima energie, o răsturnare în aer. Răsturnarea l-a salvat în primul rând dela o moarte sigură; dar a trecut și peste stachetă. Observatorii autorizați — cei mai buni antrenori din URSS — au rămas ex-

HUMIS

taziați în fața acestei [illegible] «accidentul» a devenit st[illegible]

înfrebuințat și a permis lui Ozolin să treacă 4.30 m.

«Ne vinzi matchul»..

In plin campionat de foot-ball se juca în Capitală matchul Venus-Juventus. Ultima ediție a acestui

P. Hidișanu

(Continuare în pag. 6-a)

Turneul de hock[illegible]

dela Miercurea C[illegible] începe Sâmbă[illegible]

Sâmbătă 5 Ianuarie începe la [illegible] Miercurea Ciuc primul turneu [illegible] hokey al anului. Se v[illegible] chipele din Bucur[illegible] și Miercurea C[illegible] competiți[illegible] și care [illegible]